

LIBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ROBB, KATE

Iubire ca-n seriale / Kate Robb ; trad. din lb. engleză de Serena

Balași. - București : Librex Publishing, 2025

ISBN 978-630-6628-98-8

I. Balași, Serena (trad.)

821.111

Editor: Denisa Nicoară

Redactor: Alexandra Dogaru

DTP: Alexandra Tolocenco

Corector: Corectura.ro

Prime Time Romance

Copyright © 2024 by Kate Robb

Dial Delights Extras copyright © 2024 by Kate Robb

All rights reserved.

This edition published by arrangement with The Dial Press, an imprint of Random House, a division of Penguin Random House LLC

Cover design by Donna Cheng

Cover design and illustration by Petra Braun

LIBREX PUBLISHING

Str. Episcopul Radu, nr. 30, București

redacție: 0723 193 019

comenzi@librex.ro

www.librex.ro

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin Editurii Librex Publishing.

Copyright ©2025 Editura Librex Publishing.

Iubire

CA-N SERIALE

KATE ROBB

Traducere din limba engleză
de *Serena Balași*

Librex Publishing,

2025

1.

BRYNN

Tipul cu care sunt la o întâlnire are coriandru între dinți.

O frunză de un verde aprins atârnă precar de incisivul său central stâng, iar eu am încercat, fără prea mult succes, să-i semnalez discret că hei, ai ceva acolo, însă tot ce am reușit să fac până acum a fost să atrag câteva priviri ciudate din partea chelneriței noastre.

Îl cheamă Ford LeClair. Este manager de fonduri speculative la o bancă destul de mare, canadiană, aici, în Toronto. Am glisat la dreapta, pentru că profilul lui spunea că îi plac câinii labradoodle, o cană bună de cafea și nopțile de vară petrecute pe pontonul cabanei părinților săi de pe malul lacului Rosseau.

Profilul său m-a atras.

Cu toate acestea, bărbatul ăsta și-a petrecut ultimele 43 de minute purtând o conversație unilaterală despre criptomonede, predicțiile sale privind confruntarea din UFC¹ de săptămâna viitoare și recenta excursie cu băieții la Las Vegas.

¹ UFC (Ultimate Fighting Championship – Campionatul Suprem de Lupte) este o organizație americană de arte marțiale mixte, fondată în 1993 de către omul de afaceri Art Davie și maestrul brazilian de arte marțiale Rorion Gracie. Cu sediul în Las Vegas, Nevada, evenimentele UFC au loc în Statele Unite și în întreaga lume. (Sursa: Wikipedia)

— Ai fost acolo? E ceva de vis!

Îmi trebuie un moment ca să-mi dau seama că, în sfârșit, mi-a adresat o întrebare.

— Da, spun, simțind cum mi se încălzesc obrazii. Am fost acolo o singură dată.

Nu intru în detalii.

Din fericire, Ford nu îmi pune o întrebare suplimentară. Și, chiar dacă ar face-o, nu știu cum aș putea evita divulgarea motivului pentru care am mers în capitala mondială a căsătoriilor.

De fiecare dată când menționez, într-o conversație lejeră, că sunt o femeie divorțată, în vârstă de 29 de ani, ceva se schimbă în atitudinea bărbaților cu care ies. Parcă și-ar nota instant „nivel eşuat” pe fișa mentală de evaluare a întâlnirii. Din moment ce nu mă aștept ca această relație să avanseze nici măcar până la stadiul de desert, nu văd de ce ar trebui să aduc vorba despre asta.

— Deci... spun, schimbând subiectul și profitând de pauza din discursul lui Ford pentru a-mi strecura și eu o întrebare. În profilul tău scria că ți-ar plăcea să te stabilești într-o bună zi într-un oraș mai mic. Te gândești la vreunul anume?

Asta e ultima mea ramură de măslin. O ultimă încercare de a vedea dacă există vreo legătură între omul din fața mea și profilul său. Deși, dacă e să fiu complet sinceră, majoritatea speranțelor mele că va ieși ceva din această întâlnire nefericită s-au risipit în momentul când plasatoarea m-a condus la masa noastră, iar Ford mi-a ignorat mâna întinsă în favoarea unei evidente examinări rapide din cap până-n picioare, doar ca să spună: „Arăți altfel decât în poze”.

Privind în urmă, ar fi trebuit să mă întorc imediat și să mă prefac că totul era doar o mare încurcătură sau să-i spun că plasatoarea mă adusese la masa greșită. Dar făcusem atâtea eforturi: ruj nou, sutien cu push-up de la Victoria's Secret și pantofi stiletto cumpărați la reducere de la Nordstrom, care îmi alungesc picioarele, dar care mă strâng la călcâie, întrucât sunt

cu o jumătate de număr mai mici. Așa că am ignorat clopotele de alarmă care strigau fugi, Brynn, salvează-te, mi-am pus pe față cel mai bun zâmbet de îmi plăci nespuse de mult și am sperat că instinctele mă înșelau.

După 45 de minute, bănuiesc cu tărie că acestea nu m-au înșelat.

Ford se apleacă în față, emanând spre mine un val de miros scump de apă de colonie.

— O să fiu sincer cu tine. Am pus porcăria aia despre un oraș mic în profil pentru că știu că asta vor femeile să audă.

Sinceritatea lui e chiar revigorantă.

— O, în regulă. Presupun că nu m-am...

— Breanne! mă întrepu.

— Mă cheamă Brynn.

El mă ignoră și, în schimb, soarbe îndelung din berea IPA produsă local.

— Amândoi știm ce se întâmplă aici.

Am o bănuială, însă vreau să văd în ce direcție duce el discuția.

Ford aruncă o privire spre ceasul lui în stil Rolex, apoi își înclină capul spre intrarea în restaurant.

— Dacă vrei să facem asta, probabil că ar trebui să plecăm.

Nu sunt naivă.

E destul de clar că „asta” înseamnă sex. Din păcate, Ford nu e primul bărbat prea sigur pe el de pe aplicația Bumble, lumea întâlnirilor online, care trece direct la subiect, deși lui îi lipsește acel *je ne sais quoi* care acompaniază de obicei acest dans delicat. Și chiar dacă nu am fost niciodată genul de femeie care să ceară ceea ce vrea în pat, nu am nicio problemă în a-i spune lui Ford că nu am nicio intenție să ajung în patul lui în seara asta.

— Știi ce? Sunt foarte obosită, cred că o să mă duc acasă, spun, și mă forțez să casc.

Ford își ridică sprâncenele, ca și cum acest fapt l-ar surprinde.

— N-ai chef nici măcar de o felație?

Probabil că ar trebui să fiu dezgustată sau, cel puțin, iritată. Dar biata mea inimioară a fost deja atât de încercată, încât și-a format un strat protector. O crustă groasă, care o protejează și care îmi păstrează tonul calm și detașat când îi răspund:

— Mulțumesc, dar cred că voi refuza.

Ford se holbează în paharul lui gol de bere.

— Am zis să-mi încerc norocul. Era destul de clar că treaba asta nu va duce nicăieri. Dar multe femei de pe Bumble își doresc să le iasă măcar o partidă decentă de sex din toată afacerea asta. Iar eu sunt mai mult decât decent la pat.

Îmi face cu ochiul, de parcă acest detaliu m-ar putea influența. Când nu reacționez, ridică din umeri și își îndreaptă atenția către chelneriță, care îi întinde nota de plată, acordându-i mult mai multă atenție decât i-am oferit eu toată seara.

Oricât de mult îmi displace să recunosc, Ford are dreptate. Încă dinainte de a ne așeza la masă, am avut suspiciunea că suntem departe de a fi suflete-pereche. Deși e genul meu, înalt și arătos, într-un mod clasic, cu ochi de un albastru profund, de culoarea oceanului în care te-ai putea pierde, îi lipsesc cele mai importante calități pe care le consider esențiale la un partener: sensibilitate, bunătate și un interes real pentru ceea ce am eu de spus.

Nu mă deranjează că această întâlnire se încheie mai devreme. Aș prefera, mai degrabă, să fiu acasă, înfășurată în pătura mea Snuggly, albastră și moale, urmărind ultimul sezon din *Carson's Cove* și aplecându-mă asupra dramei de pe micul ecran decât să, ei bine, decât să mă aplec asupra lui Ford. Așa că îmi întind cardul Visa pe masă cu o reticență prefăcută și spun:

— Mersi pentru întâlnire. M-am simțit foarte bine.

Ford respinge cardul meu cu o fluturare a mâinii, însă fără să-și dezlipească ochii de la decolteul generos al chelneriței noastre extrem de blonde. Îl privesc cum scoate un stilou din buzunarul sacoului, scrie ceva pe spatele unei cărți de vizită, apoi scoate din portofel atât cartea de vizită, cât și cardul Amex

și le introduce în mapa din piele neagră în care se află nota noastră de plată.

Chelnerița o deschide, chicotește la ce-o fi scris el acolo, apoi se apleacă să-i șoptească ceva la ureche.

Mă simt de parcă aș urmări începutul unui film porno cu buget redus și nu știu dacă ar trebui să mă simt ofensată sau amuzată.

Chelnerița pleacă. După exact trei secunde, Ford se ridică, îmi întinde pumnul și îmi spune, pe un ton rezervat:

— Deci, ne mai vedem noi, nu?

Îmi ciocnesc pumnul de al lui, știind foarte bine că asta e ultima oară când îl văd pe Ford LeClair.

Zăbovesc intenționat câteva minute în separeul nostru, nedorind să-mi contrazic gândul anterior și să creez un scenariu stânjenitor afară, fiind nevoiți să purtăm o conversație de complezență, în timp ce ne așteptăm Uberurile. După ce sunt sigură că a plecat, deblochez telefonul și observ mica bulă roșie de notificări care îmi arată că am opt mesaje necitite.

Toate sunt de la mama.

MAMA: Acum 30 de ani, eram în travaliu, pe cale să am cea mai fericită zi din viața mea.

MAMA: Noi n-am avut medicamentele alea bune de care dispuneți voi în ziua de azi.

MAMA: Îți era cald și bine în burtica mamei tale. Nu voiai să ieși. A trebuit să faci totul în propriul ritm.

MAMA: Chiar și atunci, erai o femeie independentă.

MAMA: Când în sfârșit ai venit pe lume, m-am uitat ore întregi la fețișoara ta roz. În toată viața mea nu am iubit pe cineva atât de mult.

MAMA: Să te bucuri de ultima ta zi la 29 de ani. Sper ca vârsta de 30 de ani să-ți aducă lucruri minunate.

MAMA: Te iubesc xoxoxoxox

MAMA: Ar trebui să ieși în oraș, să sărbătorești! Sună-le pe prietenele alea noi despre care mi-ai povestit și mergeți la

dans. S-ar putea să întâlnești pe cineva. E imposibil să începi un nou episod din viața ta dacă tu continui să îl vizionezi pe cel vechi.

Ultimul mesaj mă lovește ca un croșeu de stânga aruncat pe furiș. Încă nu i-am spus mamei că am început să ies din nou la întâlniri. În parte, fiindcă nu vreau să răspund la o sută de întrebări personale despre întâlnirile mele, dar mai ales fiindcă – și Ford este un exemplu în acest sens – lucrurile nu merg așa cum speram.

E ciudat să fiu înapoi, în lumea întâlnirilor. E ca și cum ai citi o carte al cărei ultim capitol l-ai răsfoit deja pe furiș și știi că finalul nu e cel de „fericiți până la adânci bătrâneți”, care ți-a fost mereu promis. Dar recunosc că mama are dreptate când spune că e aproape imposibil să întâlnesc un bărbat perfect, în timp ce stau înfășurată ca o plăcintă în fața televizorului. Așa că, exceptând cazul în care Uber Eats va începe să livreze întâlniri de vis, eu voi continua să pescuiesc în această baltă cu prea puțini pești.

Degetul meu mare se plimbă pe ecran, tastând un mesaj politicos de „te iubesc, mamă”. Când apăs pe butonul de trimitere, un nou mesaj apare pe chatul de grup „Brunch² între gagici”.

„Brunch între gagici” este un grup de fete din Toronto care, după cum sugerează și numele, organizează în fiecare sâmbătă sau duminică o ieșire la brunch în diferite „localuri la modă”, recomandate de revista *Toronto Life*. Am fost adăugată în chatul lor de grup acum vreo șase luni, când am cunoscut-o pe lidera lor, Lainey Evens, la o petrecere din industria de publicitate organizată la Tequila Bob's. Lainey a vărsat o margarita pe spatele meu și a insistat să-mi ia numărul de telefon, pentru a suporta costul serviciilor de curățătorie. Nu mi-a dat niciodată

² Cuvânt nou format din *breakfast* și *lunch*, prin procedeul telescopării (colarea a două cuvinte existente, trunchiate), desemnând o masă care combină un mic-dejun întârziat și un prânz luat mai devreme.

bunii, dar m-a recrutat oficial ca „gagică de brunch” și, de atunci, îmi trimite mesaje regulat.

Când eu și fostul meu, Matt, ne-am despărțit, am rămas cu televizorul nostru cu ecran mare, în timp ce el a păstrat majoritatea prietenilor noștri comuni. Pe când încă sufeream profund, am trimis un mesaj cuiva, despre care credeam că este una dintre cele mai bune prietene de-ale mele, propunându-i să ne vedem la o cafea. Ea m-a ignorat trei zile, până când am decis să o contactez din nou, convinsă că, probabil, avea o problemă cu telefonul. Însă, în cele din urmă, mi-a răspuns: *Matt și Billy sunt atât de apropiați. Nu vreau să le periclitez prietenia. Te voi suna când lucrurile se vor mai calma un pic. Mă înțelegi, da?*

I-am răspuns afirmativ.

Sunt doi ani de-atunci și încă n-am primit niciun semn de la ea.

Așa că, deși nu am prea multe în comun cu Lainey, Ashley K și Ashley T, mă duc la întâlnirile săptămânale de băutură și bârfe, precum și la orice alte seri cu tematică oarecare la care mă invită.

LAINEY: Doamnelor, ce puneți la cale în seara asta?

LAINEY: Ar fi trebuit să vă invit mai devreme, dar știți cum e – am avut o săptămână nebună! Trebuie neapărat să veniți la mine diseară. Avem ceva special de sărbătorit!!! (6 emoji cu pălării de petrecere)

Am citit mesajul lui Lainey de două ori, încercând să detectez orice alte posibile semnificații.

În urmă cu două duminici, la întâlnirea noastră săptămânală, am menționat în treacăt că se apropie ziua mea, când voi împlini 30 de ani, însă eram la a treia carafă de mimosas³, la barul cu băuturi nelimitate, și nu era clar dacă era vreuna atentă sau doar dădeau toate din cap pe piesa lui Tiesto, care răsuna prin difuzoare. Când am spus cu speranță „poate ieșim

³ Cocktailuri cu șampanie și suc de portocale.

toate să sărbătorim”, nu eram sigură dacă se va concretiza ceva. Dar poate m-am înșelat.

ASHLEY K: *Sunt mereu gata de distracție, dar s-ar putea să fiu nevoită să vin un pic mai târziu. Am o chestie de făcut.*

ASHLEY T: *Țineți pasul, gagic! Eu beau încă de la ora 15.00. Trăiască zilele de vineri de vară!!!!*

EU: *Eu mă bag. Trebuie doar să merg acasă, să-mi schimb pantofii. Voi fi acolo într-o oră.*

LAINNEY: *Brynn, hai acum, fată! N-ai grija picioarelor! Avem nevoie de tine!!!*

Mă ridic și îmi mișc degetele, să văd dacă mai rezist la câteva ore de chin pe tocurile cui.

EU: *OK, în regulă. Sunt pe drum. Doar stăm la taclale, nu?*

Răspunsul lui Lainey constă în trei emoji cu pălării de petrecere și unul cu o vânătă. La exact trei secunde după ce am pășit în apartamentul ei, observ că peste tot în jur sunt numai penisuri. Sunt lipite pe pereți, transformate în paie de plastic pentru băuturi și chiar înșirate pe colierele care împodobesc gâtul fiecărei femei îngrămădite în bucătăria compactă a lui Lainey, în timp ce ea toarnă prosecco ieftin în niște pahare roșii, Solo, de plastic.

Nu este tocmai decorul pe care l-aș alege eu pentru o petrecere, mai ales că a trecut ceva timp de când nu am mai văzut o sculă în carne și oase, dar nici nu e ceva complet ieșit din comun pentru o petrecere organizată de Lainey.

Mă uit din nou spre spațiul bucătăriei, realizând abia acum că nu recunosc nicio femeie din grupul adunat acolo. Întrebându-mă dacă am omis vreun mesaj în timpul călătoriei cu Uberul, îmi scot telefonul din poșetă și verific chatul de grup.

ASHLEY K: *Chestia pe care trebuia să o fac s-a transformat în altceva. Nu mai pot veni. Îmi pare rău!!!*

ASHLEY T: *Sunt beată. Mă duc la Poutini's. O să-mi mănânc greutatea în cașcaval!*

LAINNEY: *Dați-o-ncolo! Sunteți nașpa. Brynn, tu încă vii, nu?*

Nu răspund la ultimul mesaj, deoarece Lainey se află la doar un metru distanță de mine. Îmi întinde un pahar roșu Solo și îmi face semn cu capul să o urmez.

— Vino, scumpo. Fă cunoștință cu gagicile mele de la marketing.

Femeile largesc cercul pentru a-mi face loc, iar asta îmi dă senzația unui rit de trecere. E aproape ca și cum universul ar conspira cu mama mea. *Vezi, Brynn? Ar trebui să ieși în lume și să-ți faci prieteni noi. Uite cât de distractiv este.*

— Fetelor!

Vocea lui Lainey capătă un ton de falset.

— Ea e Brynn. Ea e cea despre care vă povesteam.

Patru fete își îndreaptă privirea spre mine și îmi zâmbesc.

Ca să fiu complet sinceră, în ultimele câteva săptămâni am început să mă întreb dacă eu și Lainey putem fi cu adevărat prietene. Nu vreau să fiu înțeleasă greșit, este o persoană sociabilă și distractivă – genul de prietenă pe care cred că ar trebui să o am. Însă conversațiile noastre nu se extind prea mult dincolo de planurile noastre pentru weekend, mâncare, cea mai recentă poveste a ei despre vreo întâlnire dezastruoasă. M-am și gândit, la un moment dat, că poate m-a confundat în telefonul ei cu o altă Brynn și pur și simplu nu și-a corectat greșeala. Dar în timp ce Lainey își împletește brațul cu al meu, o parte din mine se întreabă dacă nu cumva toată această neliniște legată de prietenia noastră nu este decât în creierul meu anxios, care analizează prea mult lucrurile.

— Brynn, trebuie să faci cunoștință cu Zoe, spune Lainey, indicând spre o femeie cu păr lung și negru. Tocmai s-a logodit weekendul trecut. Frumoasa noastră mireasă îmbujorată.

Lainey se desprinde de mine, ca să-și pună brațul în jurul lui Zoe, iar eu sunt cea care s-a îmbujorat puternic, înțelegând

bruscă, în mod clar, nu ne aflăm aici pentru a-mi sărbători ziua de naștere. Nici pe departe.

— Sunt atât de invidioasă, exclamă Lainey, dându-i drumul lui Zoe pentru a o înghionti ușor. O să arăți atât de bine mireasă. Ce-mi mai plac nunțile bune! Nu-i așa că sunt cele mai grozave?

Lainey se întoarce, întrebarea ei vizându-mă în mod special pe mine.

— Cele mai grozave, zic, mândră că răspunsul meu nu sună prea forțat.

Un an întreg după despărțirea mea de Matt, am evitat orice conversație despre nunți, căsătorie sau copii. Rana era încă mult prea recentă. Și, cu toate că îmi doream realmente să mă bucur pentru colegile mele de muncă, care se stresau în privința repartizării locurilor la masă și a alegerii unui prăjitor de pâine pentru lista de cadouri, eu mă luptam să-mi împart bunurile și mă certam cu Matt pentru un Vitamix pe care îl promisem de la mătușa lui, Mary, dar pe care el nu-l folosisese niciodată. Totul părea mult prea greu.

Dar când Zoe începe să povestească despre logodnicul ei și apoi se întoarce spre mine și spune „el e sufletul meu pereche perfect”, îi zâmbesc și o fac cu sinceritate.

Singurul gând parțial negativ pe care îl am este o simplă constatare legată de cât de diferite sunt stările noastre mentale. Mă bucur că este optimistă și că radiază de fericire, în timp ce întinde mâna, fluturându-și degetele pentru a arăta frumosul inel cu diamant rectangular. Cred că mă întristează doar faptul că sunt puțin blazată, deoarece am văzut cât de repede se poate transforma fericirea maritală într-o monotonie maritală, iar apoi, într-o zi, în „nu cred că ne mai potrivim.”

Zâmbesc stânjenită pe parcursul a 20 de minute de conversație în bucătărie, în timp ce grupul discută despre oameni de la muncă, pe care nu i-am cunoscut, până când toată lumea, cu excepția lui Lainey și a lui Zoe, se îndreaptă spre baie, pentru a-și verifica machiajul înainte să ieșim în oraș.

— Mă bucur tare mult că ai putut veni, Brynn.

Zoe dansează complet în afara ritmului pe piesa Rihannei, care răsună din sistemul stereo aflat în sufrageria lui Lainey.

— Petrecerea asta a fost organizată pe ultima sută de metri. Îmi făceam griji că va trebui să așteptăm o veșnicie la coadă, pe undeva, așa că, atunci când Lainey a spus că are o pilă la Devil's, am zis: „Da! Adu-o aici!”. Îmi place la nebunie locul ăla.

Mă opresc din băut, în timp ce creierul meu îi analizează cuvintele pentru a doua oară.

Lainey își aruncă un braț în jurul umărului meu, apropiindu-ne capetele.

— N-ar trebui să fie o problemă, nu-i așa, scumpo? Ai spus că fratele tău a lucrat manager acolo.

Brusc, îmi înțeleg rolul din seara asta.

Vor să meargă la *The Devil's Playground*.

E barul unde a lucrat fratele meu mai mic. El s-a mutat la mine după ce eu și Matt ne-am despărțit, fiindcă aveam nevoie de un al doilea venit pentru a-mi putea plăti ipoteca. Acum șase luni, când fratele meu s-a mutat în Vancouver, i-a oferit camera lui unui barman nou, pe nume Josh, care de atunci îmi este coleg de apartament. Menționasem în trecut această poveste săptămâna trecută, la brunch. Lainey păruse exagerat de interesată de această bucățică de informație, iar acum înțeleg de ce.

— Da, n-ar trebui să fie o problemă, îi spun lui Zoe, comportându-mă ca și cum acesta fusese planul dintotdeauna.

Sunt pe deplin conștientă că Lainey mă folosește pentru contactul meu. Dar îmi spun că a fi conștientă de acest lucru mă face mai puțin patetică. Cel puțin ea mă sună, nu?

Nu e nevoie să îi trimit mesaj lui Josh pentru a intra în bar. Îmi scot telefonul și îi scriu direct paznicului. Îl cheamă Micuțul Chuck. L-am lăsat să mă pipăie, acum doi ani, la petrecerea de ziua fratelui meu, pe vremea când eram proaspăt divorțată. A fost o perioadă întunecată, dar care mi-a asigurat un „sună-mă oricând ai nevoie de o favoare”.